

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

„Door Mijnen Geest.”

WE HEBBEN EEN VORIGE MAAL GEZIEN, hoe in Amerika en Engeland een vrouw met kracht en geweld de menigte wil samenbrengen en bekeeren.

Ditmaal nemen we onze lezers mee naar Londen, waar in het Hyde Park nog altijd de traditioneele hagepreek worden gehouden, Zondag aan Zondag, door Christenen, die door Gods Geest contact zoeken te krijgen met zoo velen, die misschien nooit een kerkgebouw of evangelisatielokaal binnentreden.

Iemand heeft eenige actie-foto's genomen van een ouden openlucht-prediker, den heer Smith, terwijl hij aan het spreken was. Eene ervan plaatsen we hierbij.

De heer Smith is 83 jaar; nochtans is hij elken Zondag op zijn post in de open lucht. Door het gemoedelijke en vertrouwelijke van heel zijn persoon, door zijn eenvoudig voorkomen misschien ook, worden velen aangetrokken om naar hem te luisteren; en door zijn slagvaardigheid, zijn geestige uitvallen, de korte, pakkende geschiedenissen, die hij vertelt, de treffende voorbeelden en stijlbeelden, die hij kiest, weet hij zijn gehoor blijvend te boeien.

Maar denk nu niet, dat er eenig effect-bejag bij hem is! Deze „straatprediker” in den besten zin des woords, die zijn rede voordraagt in volkstaal, wordt gedrongen door de liefde van Christus. Hij vraagt niet naar het aantal. Het gaat hem om de boodschap, en om die zoo goed mogelijk te brengen. Hij zoekt contact met de enkele zielen. Zooals eens de groote Meester op een bijzonderen dag tot de enkele zielen riep: „Zoo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drink!”

En zie dan, hoe de heer Smith op het spreekgestoelte zijn plaats heeft ingenomen, waar hij zal getuigen van Jezus Christus. Zie, hoe hij in zijn Bijbel opzoekt, wat hij zijn gehoor zal voorlezen. Zie, hoe hij in vuur geraakt, als hij over zijn Heiland spreekt. Zie ook, hoe aandachtig velen luisteren, en hoe een enkele de woorden als het ware indrinkt en stellig ter harte neemt.

258

Hier geen jacht op uitwendig succes, waaraan zoo velen in onze dagen zich bezondigen. Hier geen drang om dadelijk te doen uitkomen wat Gods Geest heeft gewerkt, — waardoor helaas dikwijls menschenwerk aan den dag treedt, waarin men zich dan voor een tijd moge verblijden, maar dat niet blijft, omdat het geforceerd is.

Neen, hier een rustig en vurig prediken van Christus, om verder alles over te laten aan de werking van Gods Geest.

In de profetie van Zacharia staat een belangrijk woord, in onzen tijd van menschverheerlijking van bijzondere beteekenis: „Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijnen Geest zal het geschieden!”

Maar niet minder belangrijk voor de Christenen onzer dagen is dat andere woord, een woord van Paulus: „Weest dan altijd overvloedig in het Werk des Heeren, daar gij weet, dat uw arbeid niet

ijdel is in den Heere.” Het woord „arbeid” beteekent hier in het oorspronkelijke eigenlijk „moeite,” „inspanning.” Neen, we moeten niet meedoen met den Jehu-ijver van onzen tijd om resultaten te zien; niet den hooiwagen meenemen, als we gaan zaaien. Maar we moeten óók niet de handen in den schoot leggen; het werk van anderen becritiseeren en zelf niets doen. We moeten ieder persoonlijk ons moeite geven, ons inspannen, om voor onzen Meester zielen te winnen; maar dan niet zien op de vrucht, doch vast overtuigd zijn, dat nooit tevergeefs is, wat we voor Jezus doen.

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

Het Edikt van Keizer Claudius.

Hand. 18 : 2 : ... omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden.

VAN KEIZER CLAUDIUS ZIJN ONS MINSTENS twee edikten betreffende de Joden bekend.

Het eerste edikt gaf hij kort na zijn regeerings-aanvaarding. Hij belooft daarin aan de Joden vrije godsdienst-oefening, maar vermaant hen tevens, van deze vergunning een bescheiden gebruik te maken, en zich te onthouden van elke aanleiding tot onrust.

Het tweede edikt kwam ongeveer tien jaar later. Daarbij werden de Joden, „die op aanzetten van Chresto bestendig oproer verwekten,” uit Rome verdreven.

Met Chresto is ongetwijfeld Christus bedoeld. Waarschijnlijk hebben zich in Rome onder de Joden partijen gevormd, die twistten over de vraag, of deze Christus al dan niet de beloofde Messias was. Gevolg van die onderlinge twisten is geweest, dat zij uit Rome werden verbannen. Aquila en Priscilla moeten dan mede Rome verlaten.

Lang is dit edikt niet gehandhaafd. Reeds spoedig zijn er Joden naar Rome weergekeerd.

GEDACHTE

Oftentimes men hurt their health to win their wealth, and then they can't enjoy it; and again they waste their wealth to hunt their health, and often they destroy it.

Dikwijls benadeelen de menschen hun gezondheid om rijkdom te winnen, en dan kunnen ze er niet van genieten; dan weer verkwisten ze hun rijkdom om gezondheid na te jagen, en dikwijls verwoesten ze daarbij juist die gezondheid.